

Пѣ, люлѣ го млада Пенка,
Ала както го люляла,
Сладко-сладко безъ да иска
Съ него заедно заспала.

Какъ сж двѣникитѣ заспали,
Вижте, милички дѣчица!
А пѣкъ тѣхната писанка
Си навива тѣнка жица.

Ц. Калчевъ.

Нередовниятъ Митко.

Митко си научи урока за другия
день, на остави книгитѣ си на
сандѣка и отиде да си поиграе
на пѣтя.

Весело се доближи малкото
му братче до книгитѣ, взе моли-
ва и почна да драще, дѣто завърне.

Като си дойде, Митко намѣри читанката
и тетрадката си надраскани. Той почна да
плаче и отиде при майка си.

— Мамо, накажи Бориса! Я вижъ, какво
е направилъ! плачешката ѣ каза той.

— Не е кривъ той, синко, защото е ма-
лъкъ и не разбира, ами ти си кривъ, защото
си нередовенъ. Ако си бѣше прибралъ кни-
гитѣ, нѣмаше да ти се случи това, отговори
майка му.

